

14.253
8/604

8

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΘΑΓΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Μετατυπωθεῖσα νῦν τὸ τέταρτον μετὰ τῆς τῶν Τροπαρίων Ἀκολουθίας
καὶ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Ἐξεδόθη φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ Ἱεροψάλτου
τῆς ἐν Γαλατῇ Παναγίας Καθολικῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΩΤΩΛΟΤΟΥ

καὶ τῶν φιλομούσων καὶ ὁρθοδόξων συνδρομητῶν

Ἀδεία τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΔΟΥ

1901

Τῇ

Φιλομούσῳ καὶ Φιλανθρώπῳ Ἀδελφότητι

ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Τῇ

εὐλαβῶς τὸν νέον ἱερομάρτυρα

ΑΓΙΟΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

τιμώσῃ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ πατάσσει ἐν τῇ πανώλῃ τὴν βροτολογίαν. Φεῦ μοι! φεῦ! πῶς ὀρώμαι δυσειδῆς, γυμνῇ, κτεινομένη.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τοῦ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 7 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἀναστασίου ἱερομον. τοῦ Γορδίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς φεινόν σε φωστῆρα Πάτερ γινώσκομεν, καὶ Ἱεράρχην θεῖον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ὅθεν καταχρέος πίστει τὴν σὴν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα μέμνησο νῦν, τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχεις τὸ ἀγαλλίαμα, Ἀρχιερέων δόξα, καὶ Μαρτύρων ἀκρότης, Πάτερ Θεοφῶρε· ὅθεν τὴν σὴν, συνελθόντες δοξάζομεν, μνήμην ἁγίως ἱκέτευε Σεραφεῖμ, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ ἐν ὑψίστοις νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος Πάτερ, βήματι, ὑπὲρ πάντων, δέσιν προσάγων, μνείαν ποιοῦ, τῶν πιστῶς σου τὴν ἄθλησιν, ἐπιτελούντων, καὶ λύσιν ἀμαρτιῶν, ἡμῖν δίδου καὶ βοήθειαν.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Φιλεόρτων συστήματα, συνελθόντα ὑμνήσωμεν, μνήμην τὴν πανίερρον τοῦ Τρισμάκαρος, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος, Πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ, γενεᾷ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὡς ἐνδόξως ἀθλήσαντος, καὶ ἐκχέαντος, ἀπορήτοις βασάνοις δι' ἀγάπην, τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ τὸ αἷμα, παρ' οὗ τὸ στέφος ἀπέειλη.

Γῇ Ἀγράφων νῦν σκίρτησον, καὶ φαιδρῶς πανηγύρισον ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ παμμάκαρος, καὶ πανενδόξου ποιμένος σου, τοῦ μάρτυρος Σεραφεῖμ, καθελόντος σταθερῶς τοῦ ἐχθροῦ τὴν αὐθάδειαν, καὶ νικήσαντος, τοῦ Θεοῦ τῇ ἰσχύϊ πᾶσαν πλάνην, τοῦ Βελίαρ καὶ εἰς τέλος, αὐτοῦ τὸ κράτος συντρίψαντος.

Σεραφεῖμ παμμακάριστε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σου, Κάραν τὴν πανένδοξον καὶ θεόστεπτον, ἣν τοῖς σοῖς τέκνοις ἡμῖν σοφῇ, παρέσχες εἰς ἱασιν, τῶν δεινῶν ἡμῶν παθῶν, ἐξαιρέτως δὲ Ἄγιε, πρὸς ἐκδίωξιν, λοιμικῆς τῆς δεινῆς καὶ πολυφθόρου, μυριάκις διασώζων, ἡμᾶς τοῦ ταύτης μιάσματος.

Δόξα Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τὸν Χριστοῦ Ἱεράρχην ὕμνοις τιμῶμεν, ὅτι καὶ Μάρτυς δι' αἵματος ἀνεγνώσθη· τῶν γὰρ τυράννων τὰς ἀπειλάς, ἀντ' οὐδενὸς λογιζάμενος, καρτερίᾳ τὸν στέφανον τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο, ὃ καὶ νῦν παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου

σπῆλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῇ Ἰούδα, τέρπου, καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ἐν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιάνθρωπος.

Εἰσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ι'. 8.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ, καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Ταιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνώσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι, ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ

ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Δ'. 14.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήντων λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ· ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· Ἐπιθυμήσατε ταιγαροῦν, ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγεῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἅπ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας δότης ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ Πνεῦμα νοερὸν, Ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφῆτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν Ἡλίου καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γάρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς, καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς δσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιᾶς πρεσβύτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιρμήζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ,

καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλέπομενος, ὅτι ἀνόλοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδῶμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασιάνῃ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύρλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι αὐτὸ εἶ βίος μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυθμιζὼν παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀπίσθιοις σου χάριν, καὶ τῷ σὺ βρῆχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Γ' 1.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρσεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδρῶνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ,

συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμε-
νοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,
καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν στιχερὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἵπουργέ τῶν τοῦ Θεοῦ Μηστηρίων, καὶ οἰκονόμῃ
τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος· σὺ γὰρ ἱεουργῶν πολ-
λάκις, τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐτέλεις, καὶ σαυτὸν
προσῆγαγες τῷ Θεῷ ἱερεῖον ἁμωμον· θῆμα, καὶ θύτης
γενόμενος Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Σεραφεῖμ· καὶ νῦν
τὰ ἄνω οἰκοῖς ἀνακτόρια, συμβασιλεύων Χριστῷ, καὶ
πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὴν Κάραν σου τὴν τιμίαν, καὶ θαυματόδρυτον προσ-
κυνοῦντες ἀσπαζόμεθα. Ἰασιν, καὶ φωτισμὸν ἀρνούμενοι·
διὰ γὰρ ταύτης, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησας, καὶ τὴν ἁ-
μωμον πίστιν ἐκήρυξας Σεραφεῖμ ἱερώτατε· καὶ ταύ-
την ἀφαιρεθεῖς, τοῦ πονηροῦ καὶ ἀρχεκάκου δράκοντος,
τὴν ἰσθόλον κεφαλὴν κατέαξας, καὶ συνέτριψας· καὶ
νῦν τοῖς ἄνω Σεραφίμ τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων συμπα-
ρίστασαι, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Σὲ τὸν Ὅσιον καὶ ἄκακον, καὶ μιμητὴν τοῦ Δεσπό-
του περιδόξον, ἐτησίαις ὕμναις, τιμῶντες δεόμεθα, ρυ-
σαι λοιμικῆς νόσου, τοὺς προσιέντας πιστῶς τῇ Κάρᾳ
σου· ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ τῶν Ἀγράφων λαὸς, καὶ ἡ Ἑλλάς
πᾶσα ἐγκαυχῶνται, ὡς μυριάκις τοῦ κακοῦ λυτρού-
μενοι, καὶ ταύτην ἐπαξίως τιμῶντες κατασπάζονται,

καὶ χαίροις βοῶσιν, ὁ ἱκτὸς ἡμῶν ὁ ὀξύτατος, Ἱερο-
μάρτυς Σεραφεῖμ· ἀλλ' ὥσπερ νῦν ἄρωγός ἡμῖν πέλεις
θαυμάσιος, οὕτω φάνηθι Παμμακάρ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ'.

Τὴν ποίμνην σου τρισμακάρ Σεραφεῖμ, φύλαττε ταῖς
πρεσβείαις σου, ἐξ ἐχθρῶν ὀρατῶν, καὶ μὴ ὀρωμένων,
λυτρούμενος αὐτὴν ποικίλων νοσημάτων, καὶ τῶν κρυ-
πτῶν παγίδων τοῦ παμπονήρου δαίμονος, ὡς παρρησίαν
ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σεραφεῖμ τρισόλβιε, καὶ ὑπουργέ τῶν θείων Μυστη-
ρίων, καὶ μάρτυς τῆς ἀληθοῦς πίστεως γενναιότατε·
τὸ γὰρ αἷμά σου δι' αὐτὴν ἐξέχεας, τοὺς εὐσεβεῖς τῇ
εὐσεβείᾳ ἐστήριξας, καὶ τὴν πονηρὰν, καὶ ψυχόλεθρον
φάλαγγα τῶν δαιμόνων, κατὰ κράτος ἐξέκλινας· διὸ
πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πιστοὶ χορείαν συγκροτήσαντες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τοῦ Ἱερομάρτυρος ἁσμασιν, ἐγκωμίοις αὐτὸν καταστέ-
ψωμεν· οὗτος γὰρ τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβηλε,
καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀθέων κατήσχυε, καὶ αἵμασι
Μαρτυρικοῖς, τὴν γῆν ἡγίασεν· αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς
ὡς τῆς ἰδίας αὐτοῦ ποίμνης θρέμματα, μεσίτην πρὸς
τὸν Δεσπότην προσάξωμεν, καὶ πρέσβυν προβαλλώμεθα
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων ἀγαλλίαμα,
σὺ ὑπάρχεις Σεραφεῖμ ἱερώτατε· καὶ γὰρ χρίσμασιν ἱε-
ρατικοῖς, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον σὲ ἔχρισε. Πατήρ τε καὶ

Υἱός, στέμμασι Μαρτυρικοῖς σὲ ἐστεφάνωσαν· καὶ νῦν τῇ Ἁγίᾳ ταύτῃ, καὶ σεπτῇ Τριάδι παριστάμενος, ἱεσίαν προτάγεις ὑπὲρ τῆς πρίμνης σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Τὰ οὐράνια ὕμνεῖ σε κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στηχηρὰ προσόμοια, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε ἱερέων ἡ πληθὺς, καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, Πατριάρχων ἡ κριεῖς, ἅμασι τιμήσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντά, καὶ νίκης λαβόντα, στέφανον ἀκήρατον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· οὐπερ παρεστὼς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει δασιφῶς τὰς ἰάσεις, πᾶσι καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Τίμιος ἐν παντί Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Σκεῦος ἀπετέλεσας σαυτόν, Πνεύματος Ἁγίου τρισμακάρι, καθάρας σου τὴν ψυχὴν· χρίσμα θεῖον ἐλάβες Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ποδηγέτης θεόπρωνος, λαοῦ καὶ προστάτης, τῶν ἐγκαυχωμένων σου τῇ Κάρᾳ τῇ θυμαστικῇ· ὅθεν Σεραφεῖμ τὸ σὸν αἷμα, ἔχεας θερμῶς δι' ἀγάπην, τοῦ Χριστοῦ διὸ καὶ νῦν δοξάζει σε.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται.

Ὅτε ἀπερνήθη κατὰ σοῦ, πρὸς τοῦ τῆς πλάνης προέδρου, ἡ τελευταῖα Σεραφεῖμ, τότε χαίρων ἔλεγες, Πάτερ τοῖς ἐξωθεν· τί βραδύνετε ἄρρονες, προπέμπειν Κυρίῳ, θυμὰ καὶ ἀμώμητον, θυσίαν ὡς ἀληθῶς; ἄνω γὰρ ἐπείγομαι φθάσαι, ὅπως σὺν Ἀγγέλοις δοξάσω, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύμα Ἁγίον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος, τῷ Θεῷ Δαυιτικῶς σήμερον ἐκδοήσωμεν, λέγοντες· Μέγας εἶ Κύριε, καὶ τῆς μεγαλωσύνης σου πέρας ὅλος οὐκ ἔστιν. Ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ, ὁ ἐνδοξος Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ, τὰ ἔργα τοῦ πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν, ἐν ἑαυτῷ ἐδόξεσε· καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου ἐνώπιον τυράννων ἐκήρυξεν· αὐτοῦ ταῖς ἱεσίαις Χριστὲ· ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς πάντας τῆς οὐρανόου σου Βασιλείας, ἀξιώσων ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς, φάτνην πενιχρὰ, Υἱὸς μονογενής, καίμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος· καὶ μάγοις ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν· καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν. Τριάς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἤχος δ'.

Ὁσίως τὸν βίον σου διεκπεράσας σοφῇ, ποθήρει κενόσκησαι Ἱερωσύνης παιδρῷ, Σεραφεῖμ· ἀξιάγαστε· ὅθεν δικαιοσύνης τὸν χιτῶνα φορέσας, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ἤχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνό-
τητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεό-
πνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδασκαίς
σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ
ἐγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ
χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμυν, δέξαι
τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσάν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶτον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ δὲ πρωὶ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος τὰ
Τροπάρια ὡς εἰς τὸν ἑσπρινόν, εἶτα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
τὰ Κεθίσματα κατὰ σειράν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ ἱερεὺς τε καὶ θύτης, ὡς θῦμα
πρὸς σφαγὴν ἀπαγόμενος πάντως, οὐδ' ὅλως ἐκράνθα-
ζεν, οὔτε ἔλκουσιν ἤχθετο, ἐκμιμούμενος τὸν ὡς ἄμνόν
σιωπῶντα, πρὸς τὸν κείραντα, καὶ ἐκουσίως παθόντα,
Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένω οἰκήσας προέρχεται
σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι, καθὼς γέγρα-
πται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια ζωογονῶν ἐν
τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες,
καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β'. στιλογίαν. Κάθισμα, ἦχος δ' αὐτός.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διδάγμασι τερπνοῖς τῆς ἡδίστης σου γλώττης, ἐ-
γλύκανας σοφὲ τὴν πικρίαν τῆς πλάνης· ὡς ἄλας γὰρ
ἐνέβαλες, Ἐλισσαῖον μιμούμενος, τὴν τῶν λόγων σου
νόστιμον δύνχμιν Μάρτυς, ἀρυσάμενος, ἐκ τῶν χειλέων
Κυρίου τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων
συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμύνησε τὴν ἄμετρον
ἐαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουντι τῶν οὐρανῶν
αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκεται ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως,
ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐπιστάμενος Μάρτυς ὁ τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐὰν ἡ οἰκία
αὐτοῦ λυθῇ, τοῦ σκήνους ἡ ἐπίγειος, ἐκ Θεοῦ ἀπολή-
φεται, οἰκοδομὴν ἐν πόλῳ, αἰώνιον ἐνδοξον, καθ' ἐκαστὴν
ᾠραν, ἐν τούτῳ ἐστέναζεν, ὅπως ἐνδυθεῖν, τὴν φαίδραν
κατοικίαν, τὸν χοῦν ἀποθέμενος· διὰ τοῦτο εἰσήκουσε,
τῆς φωνῆς αὐτοῦ Κύριος, καὶ μάττιξί· τούτου τὴν φθο-
ρὰν, ἐκτεινάξας δέδωκε πολύρωτον, περιβάλαιον ἔχειν,
ζωὴν τὴν ἀθάνατον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ' αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτε-
λοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἐπαξίως ἅπαντες
προὑπαντήσωμεν, ὡς μάγοι δωροδορῆσαι τὰς ἀρετὰς,
καὶ ἄσαι τὸ τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης

θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννημένῳ Θεῷ
ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ
Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται δικαιοσύνην.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. — τὸ τέλος — καὶ
γενήσεται μία ποιμήν, εἰς ποιμήν.

Εἶτα ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἱεράρχου πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς
τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Στίχ. Ἐλθέσθον με ὁ Θεὸς
κατὰ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἱσόμελον ἤχος πλ.
β'. Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος. Ζήταίς τὸν Στίχον.
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ ἔσθ'. Οἱ Κανόνες τῆς
Θεοτόκου, μετὰ τῶν ἑρμῶν, εἰς 5'. Καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα Θεοδώρου βασιλέως.

Ἦχος δ'. Ὡδή α'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Χαρὰς ἡμῖν πρὸξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς
ἁγίας Θεότητος ὤρθην πανάμωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ
Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμψῶνως κραυγάζομεν θεο-
χαρίτωτε.

Χαρὰν ἡ κύησας, Χαῖρε Μαρία θεόνυμρε, ἄρας ἁλ-
λοτριώσις, Χαῖρε ἀμόλυντε, Χαῖρε Δέσποινα τοῦ κόσμου
προστασία. Χαῖρε ἡ ἀντίληψις τῶν προστρεχόντων σοι.

Χαῖρε ὁρος ἁγίων. Χαῖρε οὐράνιος γέφυρα. Χαῖρε
κλίμαξ ἐμφυχε. Χαῖρε νεφέλη χρυσεῖ. Χαῖρε ὄχημα

τοῦ πάντων βασιλέως. Χαῖρε Μητροπάρθενε. Χαῖρε
Πανύμνητε.

Τὴν ποιμήνην σου Δέσποτα, ἣν ἐδωρήσω φιλόανθρωπε,
ὡς δῶρον πολύτιμον, τῇ σῇ Πανάγνῃ Μητρὶ, νῦν διά-
σωσον καὶ ρῦσαι τῶν κινδύνων, καὶ πάσης κακώσεως
ταῖς τῆς Μητρός σου λιταῖς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου ποίημα Ἀναστασίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡδή α'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὸ στόμα μου ἀνοιξόν, τὸ κεκλεισμένον τοῖς πται-
σμασί, λιταῖς σου πανεύφημι, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, νῦν
κατάπεμψον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, τὴν σὴν ὅπως
ἄτμασιν, ὑμνήσω ἄθλησιν.

Ἀνῆλθες Μιχαῖριε, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ γνώσεως,
εἰς Ὅρος καὶ ἤστραψε τὸ προαιώνιον φῶς, τῇ καρδίᾳ
σου, καὶ δύναμιν παρέσχε, τῆς πλάνης θρησκευμάτων,
ὅθεν κατέπτυσας.

Τῶν λόγων ἡ ἄβυσσος, σὺ Ἰησοῦ πολυεύτπλαγγνε,
ἐμοὶ Λόγε δώρησαι, λόγον ἀνάλογον, ὅπως τὴν σεπτὴν,
καὶ θείαν Κάραν λόγοις, τοῦ Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ
μέλψωμι.

Τὴν Κάραν σου οἶά περ, ἄτυλον δλβον κεχάρισαι,
ἡμῖν τοῖς τιμῶτί σε Σεραφεῖμ μέγιστε, καὶ ἰάματτα δι-
ῆς ἡμῖν παρέχεις, ἀπείρως ἐκάττοτε ψυχῆς καὶ σώ-
ματος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας
μου, ὑπάρχει πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὃν ἐκύη-
σας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατὰ-
νοούμενον.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνκτὸν ἠσθένησε.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, Χαῖρε ἱερέων ἡ καλλονὴ καὶ εὐπρέπεια, Χαῖρε ὀρθοδόξων ἡ δόξα, βασιλέων καὶ κραταίωμα.

Χαῖρε τῶν πιστῶν προπύργιον, καὶ κατὰ βαρβάρων τὸ κραταῖον ἀμυντήριον, Χαῖρε τοῦ στρατοῦ ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ θάρσος πολυύμνητε.

Χαῖρε χελιδὼν ἡ εὐσημος, καὶ καθρωτάτη περιστερὰ καὶ ἀμόλυντος, Χαῖρε ἀηδὼν τερπνοτάτη, Χαῖρε Κόρη πανσεβάσμιε.

Χαῖρε ῥόδον εὐθαλέστατον, θείου παραδείσου, καὶ κρίνον ὄντως ἡδύπνοον, κατευωδιάζον Παρθένε, τὰς ψυχὰς τῶν μελωδούντων σε.

Τοῦ ἁγίου. Τὸς σοὺς ὑμολόγουσ Θεοτόκε.

Τὸν νοῦν ἐλλαμφθεὶς χάριτι θείᾳ, ὑπέφερες Πάτερ ραβδισμοὺς, καὶ τῆς ρινὸς διαίρεσιν, προσώπου δὲ ἐμπτύσματα, δι' ὧν δεκτὴν προσήγαγες, σαυτὸν θυσίαν τῷ Κτίστῃ σου.

Ἰσχυὸν ἐνδυθεὶς ὁ σὸς θεράπων, ὡς πάλαι Δαβὶδ ἐκ τοῦ Σωτῆρ, οὐχ ὅπλοις καταβέβληκε, γίγαντα τὸν ὀλέθριον, ἀλλ' ἐν σπενδόνῃ, λίθοις τε, τοῖς ἐκ χειμάρρου τοῦ πάθους σου.

Ἐπέρμαχος γέγονας πχυμάκῃ, Τριάδος σεπτῆς ὡς ἀληθῶς, πα' ἧς καὶ φωτιζόμενος, τὴν πλάνην πᾶσαν ἐπτυσας, αὐτὴν δὲ νῦν ἐκέλευε, δοῦναι ἐξ ὕψους βοήθειαν.

Ἡ Κἀρχ σου ὦ Ἱερομάρτυς, ὡς ἥλιος λάμπει ἀληθῶς, ἀκτίτι, τῶν ἰάσεων, θαυματουργοῦσα πάντοτε, τὰς νόστους ἐξελύνουσα, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Γεδεὼν ὁ πόκος προεδήλου, καὶ βάτος ἡ ἄφλεκτος ἀγνὴ, ὁ μὲν ὡς δεξαμένην σε, βυβρον τὸν ἐπουράνιον, ἡ δὲ ὡς τῆς Θεότητος τὸ πῦρ ἀφλέκτως ἐνέγκασαν.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου ἡ κρηπίς, ἱερέων ἰδοὺ γὰρ, ἐπέφηνεν ἡμῖν Σεραφεῖμ τοῦ γενναίου, ἡ ἐνδοξὸς ἄθλησις, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα· ὅθεν σκίρτησον μετὰ ποιμένων βεῶσα· Δόξα αἰνεσις, σὺ τῶν Μαρτύρων ὑπάρχεις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγαλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. (Ἰδε σελ. 15)

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν.

Χαῖρε ἡ σωτήριος Κόσμου ἐλπίς. Χαῖρε ἡ κατὰ κάρπος ἄμπελος. Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ ἡ μυστικὴ. Χαῖρε λυχνία πάγχρυτε. Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε δωδεκάτειχε πόλις Θεοῦ. Χαῖρε θείας δόξης παλάτιον. Χαῖρε καθέδρα τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ. Χαῖρε ἁγία τράπεζα. Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε ἀκατάφλεκτε βάτε ἀγνὴ, ἥνπερ Μωϋσῆς προεώρακε. Χαῖρε ἡ κλίμαξ, ἣν προεῖδεν Ἰακώβ. Χαῖρε νεφέλη πάμρωτε. Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε τὸ κατὰ σκίον ὅρος Θεοῦ, ὅπερ Ἀββακούμ ἐθεάσατο. Χαῖρε ἡ θεία κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἣν Νῶε προετύπωσε. Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ καθημένοσ ἐν δόξῃ.

Τῇ φρουρᾷ ἐναπεκλείσθης, καὶ δεσμὰ καθυπέμεινας,

καὶ δεσμὰ τῆς πλάνης, πόθῳ θεϊκῷ διεσπάραξας, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὡμολόγησας, προκινῶνιον Πάτερ Θεὸν καὶ αἰδίων.

Τὸν Δεσπότην σὺν ἀγγέλοις, καθορᾶς εὐφραινόμενος, ἐν ἀγαλλιάσει, τοῦτον θεοφόρε ἰκέτευε, ἁμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσιν ὅπως ἄφρσιν, καὶ εἰρήνην βραβεύσῃ τοῖς πίστει τιμῶσί σε.

Ἰησοῦς ὁ στεφοδότης τὴν Κάραν ἡγίασε, Σεραφεῖμ τρισμακάρ, ταύτην καὶ θαυμάτων ἐνέπλησεν, ἐξ ἧς κρουνοὺς ἱαμάτων ἀρυόμεθα, καὶ κραυγάζομεν· δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θαῦμα μέγα καθορᾶται ἡ πολυόλβος Κάρα σου, Σεραφεῖμ τρισμακάρ, θείας εὐωδίας ἀνάπλεως, δι' ἧς πανῶλη καὶ νόσοι πολυποίκιλοι, ἀπελαύνονται, καὶ εὐεξίαι χαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακίᾳ, τοῦ δουλείου πανάχραντε, ἡ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον· πρὸς σέ γάρ κατέφυγον· καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθὲς Παναμώμητε.

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Χαῖρε ἄρμα πύρινον, τῶν Χερουβὶμ ὑπέρτερον. Χαῖρε πορφυρὶς ἡ νοουμένη, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Χαῖρε νυμφῶς εὐπρεπῆς. Χαῖρε τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, κλίνη πορφυρόστρωτε, παντευλόγητε Δέσποινα.

Χαίροις ἀκατάληπτον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὄραμα. Χαίροις ἀνερμήνευτον καὶ ξένον, θαῦμα θαυμάτων. Χαῖρε θυγάτηρ Δαβὶδ, Μήτηρ τε τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ ἀπάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως.

Χαῖρε ἡ βλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως. Χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν τροφέα, παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ γαλουχήσασα. Χαῖρε ἱερέων ἡ στολή, καὶ πιστῶν διάδημα βασιλέων καὶ καύχημα.

Χαῖρε τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ σκέπη τῶν τιμῶντων σε. Χαῖρε γηγενῶν ἡ προστασία, καὶ παρρησία τῶν πεποιθότων ἐν σοί. Χαῖρε ἀγαλλίαμα τερπνόν, τῶν μακαρίζόντων σε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυὶ ρωννύμενος, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ἔστρεψας δεινὰς μηχανουργίας, τοῦ πλάνου Πάτερ· διὸ στεφάνῳ σε, τῆς νίκης κατέστεψε Χριστὸς, ἐν τέλει τῶν ἔθλων σου, Σεραφεῖμ παμμακάριστε.

Τὴν πίστιν ὡς ἄγκυραν, ἐλπίδα ὥσπερ θώρακα, ἔχων τὴν ἀγάπην θεοφόρε, βεβαίαν βάσιν, δι' ἧς ἀνέδραμες, χαίρων πρὸς Χριστὸν, ὥσπερ δεκτὸν, ὄντως ὀλοκαύτωμα, καὶ θυσία ἀμώμητος.

Λαοὶ ἐπαγαλλονται, ἐν τῇ σεπτῇ ἀθλήσει σου· σοῦ γὰρ χαριτόδωτος ἡ Κάρα, λοιμὸν ἐλαύνει ὀλεθριώτατον, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἄφθονον βραβεύεται τῶν παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Ἀνθρώπων νοσήματα, ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, παύονται πρεσβείαις σου παμμάκαρ· διόπερ Κύριος ἡμῖν δέδωκε, τὴν σὴν σεβασμίαν Κεφαλὴν, μέγα ἰατήριον, καὶ παθῶν ἀμυντήριον.

Θεοτοκίον.

Ἀγνείας σε τέμενος, καὶ θεῖον ἐνδιαίτημα, εὐρηκῶς ὑπάρχουσαν Παρθένε, ὁ πάντων Κτίστης ἐν σοὶ κατήκησε, σάρκα εἰληφῶς ἄνευ σπορᾶς, καὶ πάντας ἀνέπλατε τοὺς φθαρέντας τοῖς πάθεσιν.

Καταβασίς. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὡδὴ Γ'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Χαῖρε πανάγιον τέμενος, καὶ ἐνδοξον ὑψίστου ἀνάκτορον. Χαῖρε πολύρωτε, αὐγὴ τὸν ἥλιον φέρουσα, τὸν πρὸ ἡλίου Κόρη θεοχαρίτωτε.

Χαῖρε ἀνθρώπος ἄρουρα. Χαῖρε ἡ ἀγεώργητος ἀμπelos. Χαῖρε παράδεισε, ξύλον ζωῆς ἐκβλαστήσασα. Χαῖρε τοῦ θεοῦ μάννα στάμνε Πανάχραντε.

Χαῖρε λειμῶν θεοφύτευτε, καὶ κρήνη τοῦ ἐλέους αἰέρουτε. Χαῖρε θεόγραφε, τόμε καὶ πόκε θεόδροσε. Χαῖρε Παρθένε, κῆπε θεοβλαστούργητε.

Χαῖρε λαβὶς θεοῦ ἀνθρακος. Χαῖρε θυμιατήριον πάγχρυσον. Χαῖρε ὁσφράδιον. Χαῖρε θυμίαμα εὐσμιον. Χαῖρε τοῦ οὐρανοῦ μύρου ἀλάβαστρον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ρητόρων γλῶσσαι πολύφωνοι, κινήσθωσαν πρὸς αἶνον τοῦ μάρτυρος, οὐχ ἵνα πρόσθεσιν, τῇ δόξῃ τούτου προσθήσωσιν, ἀλλὰ καλλωπισθῶσιν αὐτὸν δοξάζοντες.

Τὴν θείαν Πάτερ προσέφερες, ἀναίμακτον θυσίαν τὸ πρότερον καὶ νῦν τὸ δεύτερον, σαυτὸν θυσίαν προσήγαγες, Κυρίῳ ὡς ἐπόθει, διὰ τοῦ αἵματος.

Τὴν θείαν Κάραν ὑμνήσωμεν, τοῦ θεοῦ Σεραφεῖμ οἱ φιλέοργοι, καὶ ἀσπασώμεθα ταύτην ἐν πίστει ἀγνεία τε, μνήμην τελούντες ταύτης, Χριστὸν δοξάζοντες.

Τὴν σεπτὴν καὶ πολύτιμον, τιμῶμεν Σεραφεῖμ Κάραν ἐνδοξε, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀπὸ λοιμοῦ ἐλευθέρωσον, καὶ δυσχερῶν τοῦ βίου καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς

ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, τὴν ἀγεώργητον, χώραν τὸ ὄρος Ἁγίον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θυσίαν Θεῷ προσάγων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ὢν Ἱερεὺς τῆς χάριτος πανένδοξε, ἐν οἰκείοις ὕστερον σαυτὸν ἱερεύσας αἵμασι· διὰ τοῦτο διπλοῖς ἐκ Θεοῦ στεφάνοις, ἐστεφθῆς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ ὑποφῆτης τῶν τοῦ Θεοῦ μεγάλων Μυστηρίων, τὸ σκευὸς τὸ τῆς ἐκλογῆς, Παῦλος ὁ Θεηγόρος, τὸν μέγαν διαγράφων Ἀρχιερέα Ἰησοῦν, τὸν κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ τὰς θυσίας ἐκτελοῦντα· τοιοῦτός φησιν ἐπρεπεῖν ἡμῖν Ἀρχιερεὺς, ὅστις, ἀκακος, ἀμίαντος, κειχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος. Ταύτας οὖν τὰς ἱερατικὰς ἀρετὰς, ἃς ὁ Ἰησοῦς φύσει ἐν ἑαυτῷ εἶχε, τοῖς Μκθηταῖς αὐτοῦ μετέδωκεν· ἐκ τοῦ πληρώματος γὰρ αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν· διὸ καὶ τὸν Ἱερομάρτυρα αὐτοῦ, Σεραφεῖμ τὸν ἀοίδιμον, τὸν γνησίως αὐτῷ ἀκολουθήσαντα, διπλοῖς στεφάνοις κατέστεψεν εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἀπῆρεν ἐκ γῆς, καὶ Σεραφεῖμ τοῖς ἄνω,
Θρόνος Σεραφεῖμ, Κυρίου ὅπως γένη.
Φαίδιμον Ἀρχιερεῖ, λάβε Τριάς ἀμφὶ τετάρτῃ.

ἑτεροι.

Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θετταλῶν φύς ὡς κλάδος.
Θεῷ λόγῳ πρόσσεισι ρεῖθροις αἱμάτων.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς κατὰ τὸ εὐά-
ριστον τῷ Θεῷ πάντα τὸν βίον διήνυσαν, πορευόμενοι
ἐν ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαίωμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμ-
πτοι, ἡ φασί, τὰ ἱερὰ λόγια· ἐξ ὧν ἦν καὶ ὁ νῦν παρ'
ἡμῶν ἑορταζόμενος Ἅγιος, ὁ μέγας φημί Σεραφεῖμ, ὁ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ μὲν καθ' ἡμῶν γενεᾷ περίδοξος Μάρτυς
ἀναδειχθείς, μηδὲν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων καὶ πρώτων
ἀποειπόμενος Μαρτύρων· ὁ γὰρ Δεσπότης ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστός, ὁ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας, οὐ μόνον τοὺς πάλαι ἐστεφάνωσε Μάρτυρας,
ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, τὴν τοῦ Μαρτύ-
ριου τοῖς θέλουσιν ὑπανοίγει εἰσοδόν· καὶ τῇ αὐτῇ δόξῃ
καὶ τιμῇ πάντας ὁμοίως καλεῖ. Δεῖ οὖν ἡμᾶς καὶ τοῦ
νέου Ἱερομάρτυρος τούτου Σεραφεῖμ τήν τε πατρίδα
ἐπιγινῶναι, καὶ ἃ ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστη Μαρτύρια, καὶ
τὸν τρόπον τῆς αὐτοῦ Μαρτυρίας· ἔνα πρὸς τὸν Ἰσὺν
ζηλον οἱ ἀκούοντες ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐγείρωνται, καὶ τὸν
πιστὸν τοῦ Κυρίου δοξάζωσι θεράποντα, καὶ ὁ Κυ-
ριος ἡμῶν, ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ δοξάζεται, δοξάζων
τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Ἐν τοῖς μέρεσιν οὖν τῆς
καθ' ἡμᾶς δευτέρας Θετταλίας, πρὸς τὴν ὑπώρειαν τῶν
ἐκεῖσε ὄρων, πολίχινόν ἐστι Μπεζήλα λεγόμενον· ἐν ᾧ
φύς καὶ ἀνατραφεὶς ὁ ἐνδοξος οὗτος Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ
ἐκ πατέρων πιστῶν καὶ ἐναρέτων, ὧν ὁ μὲν Πατὴρ αὐ-
τοῦ, Σωφρόνιος ἦν τοῦνομα, ἡ δὲ Μήτηρ Μαρία· παρ'
ὧν καὶ εἰς παιδείουσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται,
ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, καὶ εἰς μονα-
δικὴν ρθᾶται πολιτείαν· μέντοιγε καὶ τὴν εὐαγῆ τῆς
Θεοτόκου καταλαβὼν Μοῖνῃ (Κρύα Πηγὴ παρὰ τοῖς

ἐκεῖσε ὀνομαζομένην) καὶ τὰς τρίχας καρεῖς, πᾶσαν
ιδεάν ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως ὁσίως μετῆρχετο. Ὅθεν διὰ
τὸν ἀξιεπαινον αὐτοῦ βίον, φήψω Κανονικῇ, τοὺς οἰα-
κας τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου
ἐγγχειρίζεται, (Πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βιβ-
λίου ἐννόμως διελθὼν) καὶ καλῶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ
ποίμνιον ἐπιμελούμενος, περίπου σχεδὸν τὰ ἐννέα ἔτη,
διδάσκων ἔργοις καὶ λόγοις, τὸν Μαρτυρικὸν στέφανον
ἐκομίτατο, καὶ ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ στέφος ἐδέχτο διὰ
τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὃ ἡγωνίσατο· ταύτην τὴν πραγμα-
τείαν ὁ Ἰερὸς οὗτος ἐπραγματεύσατο, δεδοκῶς ὀλίγον,
καὶ πολὺ ἀποκτησάμενος· τὴν δὲ πολεμίαν σάρκα, ὡς
βαρὺ φορτίον ἀπέθετο· καὶ νῦν οὐκ ἔτι εἰς τὸ κάτω θυ-
σιαστήριον ἵσταται, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω, εἰς τὸν χορὸν τῶν
Ἱεραρχῶν ὡς Ἱεράρχης, εἰς τὸν χορὸν τῶν Μαρτύρων
ὡς Μάρτυς, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ, εἰς τὰ σκη-
νώματα τῶν Ἀγίων, εἰς τὰ τοῦ Βασιλέως ἀρχαῖα
ἀνακτόρια· παρστώς ἀμέσως τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, τῷ Ἀ-
νάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ συνανάρχῳ Υἱῷ καὶ τῷ συναδίφῳ
Πνεύματι, τῷ ὁμοουσίῳ Θεῷ· ὃ πρέπει δόξα, κράτος,
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσεν τῇ κτίσει

Χαῖρε ράβδος Ἀκρῶν ἡ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἄνθος ἀνθή-
σασα, τὸν βασιλέα Χριστόν. Χαῖρε νόμου πλήρωμα,
καὶ Προφητῶν ἡ σπραγίς. Χαῖρε Δέσποινα. Χαῖρε Μαρ-
τύρων στέφανε, καὶ Ὅσιων εὐφροσύνη.

Χαῖρε ὁρος ἀλατόμητον Πανάμωμε, ὃπερ ἐώρχεν,
ὃ Δανιὴλ μυστικῶς, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται καὶ κατεσύν-
τριψε, τὰ ἰνδάλματα. Χαῖρε τὸ θεῖον κήρυγμα, Προφη-
τῶν καὶ Ἀποστόλων.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε, ἣν ὠδεύσε, ὁ μόνος ὁ Ὑψιστος,

ἐσφραγισμένη πηγή, Χαῖρε ἡ πηγᾶσσα ὕδωρ ἀλλόμενον, τοῖς βοῶσί σοι· εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλάς.

Χαῖρε γέφυρα πιστοῦς πάντας μετάρχουσα, πρὸς ἀτελεύτητον, καὶ μακαρίαν ζωὴν. Χαῖρε στύλε πύρινη καθοδηγῶν πρὸς Θεόν, τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλάς.

Τοῦ Ἀγίου. Οἱ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγᾶλλονται χοροὶ καὶ συνευφραίνονται, Ἀγγέλοις σήμερον, Πατριαρχῶν ἀληθῶς, Μαρτύρων στρατευμάτων ἀνθρώπων σύλλογος· ὁ Θεόληπτος, νῦν Σεραφεῖμ δοξάζεται, καὶ τιμᾶται εἰς αἰῶνας.

Ἐξανάστησον πεσόντά με Μακάριε, βυθῷ πταισμάτων πολλῶν, ταῖς ἱεσίαις ταῖς σαῖς, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μὴ ἐάσης με τῇ ἁμαρτίᾳ κείμενον, Σεραφεῖμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Εὐσεβῶς σε ἀνυμνοῦμεν Μάρτυς ἐνδοξε, Πάτερ ἡμῶν Σεραφεῖμ· τὴν πάντιμον γὰρ ἡμῖν, καὶ ἐνδοξὸν Κάραν σου, ὡς ὄλβιον δέδωκας, εἰς βοήθειαν, τῶν μελωδούντων πάντοτε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θαῦμα μέγιστον ὥράθη τῇ ἀθλήσει σου, Σεραφεῖμ Ἅγιε· ἐπὶ γὰρ σῆς Κεφαλῆς, νυκτὶ στύλον πύρινον, ἀλείεις ἐβλεψάν, καὶ θιμνόμενοι, φόβῳ πολλῷ ὑπέψαλλον ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰακώβ σὲ προεώρα πάλαι κλίμακα, Θεογεννήτρια, δι' ἧς βροτοὶ ἀπὸ γῆς, πρὸς ὕψος αἰρόμεθα, σοὶ ἀνακράζοντες. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ τὴν ζωὴν εἰσάξασα, τοῖς ἐν Κόσμῳ εἰς αἰῶνας.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖς συντραφέντες.

Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Χαίροις οὐρανῶν ὑψηλότερα, πασῶν τετιμωτέρα θείων τάξεων. Χαῖρε βάθος ἄπειρον, ὕψος ἀκατάληπτον. Χαῖρε ἡλίου ἔχημα καὶ ἐνδιαίτημα· τὸ κλέος καὶ κειμήλιον Χαῖρε, τῶν ὑμνολογούντων σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Χαῖρε ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πλάκες τῆς διαθήκης θεολάξευτοι. Χαῖρε τὸ κεφάλαιον, νόμου καὶ τῆς χάριτος. Χαῖρε τὸ καταφύγιον καὶ φυλακτήριον, τῶν πίστει σε καὶ πόθῳ ὑμνούντων, καὶ δοξολογούντων σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Χαῖρε θησαυρὲ θείων χαρίτων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία Πάναγνε. Χαῖρε χωνευτήριο τῆς φθαρείσης φύσεως. Χαῖρε παστὰς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων· ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, ἀληθεῖς ὁρῶνται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε ἡ ἐπίσκεψις νοσούντων, καὶ πάντων τῶν θλιβομένων ἡ παράκλησις· αἰχμαλώτων λύτρωσις, καὶ νεκρῶν ἀνάστασις. Χαῖρε λιμὴν ἀχειμάστε καὶ ἀκλυδώνιστε, πλεόντων τὰ τοῦ βίου πελάγη, καὶ ὑπερυφούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ ἁγίου. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ψαλμοῖς μεγαλύνομεν καὶ ὕμνοις, τὴν σὺν Παντοκράτορ ἀγαθότητα, πάντες ὅτι φύλακα, καὶ στερεὸν ὑπέρμαχον, καταφυγὴν καὶ ρύστην τε καὶ ἀντιλήπτορα Σεραφεῖμ γὰρ, δέδωκας τῇ ποιμνῇ σου ἐκ παντοίων δεινῶν αὐτὴν σώζοντα.

Πλουτίου φωτὸς φωτοχυσία, Ἡλίου τοῦ Νοητοῦ θείαις λαμπρότησι, Μάκαρ αὐγαζόμενος, πλάνην νῦν κατέπτυσας, τῆς ἀθείας ἀπασαν· ἔθεν καὶ ἑφαλλες τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ οἰκείαν ποίμνην, δογματῶν Ἱερομάρτυς πᾶσιν ἠρδευσας, καὶ σπόρον τὸν ἐνθεον, ταύτη ἐγεώργησας, καὶ ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, ταύτην ἐλάμπρυνας διὸ καρποφοροῦσα νῦν κράζει· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὴν Κάραν πλουτοῦντες Χριστοῦ Μάρτυς, οὐδόλως ποτὲ πτοούμεθα νοσήματα· ταύτη γὰρ ἐλπίζοντες, σπουδῇ καταφεύγομεν, καὶ θεραπείαν ἄρθονον ταχὺ εὐρίσκομεν, διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμεν· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁλος ἐν τοῖς κάτω ἦν ὁ λόγος, τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως χωριζόμενος, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, μόνη παντευλόγητε, εἰ καὶ βροτοῖς ὠμίλησε βροτὸς γενόμενος, τοῦ σῶσαι τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θκυματος ὑπερφυοῦς.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαῖρε ἡ χαρὰ, καὶ τὸ ἀγαλλίαμα τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἡ εὐγένεια, ἡμῶν τοῦ γένους καὶ ἐγκαλλώπισμα· Χαῖρε στερρὸν ὀχύρωμα καὶ θεῖον στήριγμα, τῶν βοώντων. Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Χαῖρε ἡ παστάς, ἐν ἣ ἐνυμρεύσατο, Θεὸς τὴν φύσιν ἡμῶν, Χαῖρε ἡ κατὰ καρπὸς ἐλαία πάντας καθιλαρύνουσα, Χαῖρε λουτὴρ ἀκένωτε θείας καθάρσεως, τῶν βοώντων. Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Χαῖρε νοητὴ, κογχύλη· ἡ βάλυσσά τὴν ἀλουργίδα Θεοῦ, Χαῖρε τὸ πολύτιμον, καὶ θεῖον μῦρον εὐωδιάζον πιστοῦς, Χαῖρε τεῖχος ἀπόρθητον, καὶ πύργος ἄσειστος, τῶν βοώντων. Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Χαῖρε ἡ χρυσῇ, λυχνία καὶ τράπεζα πιστοῦς ἐκτρέφουσα, Χαῖρε ἀγεώργητε, γῆ ζωηφόρον στάχυν βλαστήσασα, Χαῖρε βροτῶν διάσωσμα, καὶ μέγα καύχημα, τῶν βοώντων. Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει οὐρανός, παιδρός σε δεξάμενος ἐκ γῆς ἱπτάμενον, καὶ Ἀρχιερέων νῦν, τὸ ἄνω ἔχει θυσιαστήριον, σὺν ἐκλεκτοῖς αἰοῖδιμε, καὶ σὺν ἀγγέλοις αἰεὶ, κράξεις δόξα, σοὶ Θεὲ τρισάγιε, τοῦς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὁλον τῆς σαρκὸς, τὸ φρόνημα νέκρωσον, τὸν νοῦν καταύχασον, καὶ εἰρήνην βράβευσον, καὶ ρῶσιν Πάτερ τοῖς ἀνυμνοῦσί σου, τὴν ἱεράν πανήγυριν, καὶ σοὶ βοῶσι πιστῶς· σῶσον Πάτερ, πῖσται τοὺς δοξάζοντας τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν σου ἄθλησιν.

Μάκαρ Σεραφεῖμ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, Ἀρχιερέων τε, σαῖς πρεσβείαις φύλαττε, μονὴν σου Πάτερ ἐν ἣ κατώκησας, καὶ τοὺς ἐν πίστει Κάραν σὴν καλοῦντας ἐνδοξε, δι' ἀνάγκην, εἴτε καὶ εὐλάβειαν, ἐκ κινδύνων παντοίων ἐκλύτρωσαι.

Δέχου εὐμενῶς, ὡς πρὸς πανένδοξε, καὶ Χριστομίμητος, ὕμνους τοὺς δε Ἁγίε, οὗς ἐκ χειλέων ἀνάγκην φέρω σοι, καὶ σαῖς πρεσβείαις Μάκαρ με τάχος ἐξάρπασον, τῶν παγίδων, τοῦ δεινοῦ ἀλάστορος, ὡς ταχὺς ἄρωγός καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ἕμνους πρὸς ἡμῶν, προσδέχου θεόνυμπε θεοχαρί-
τωτε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντι-
δεδώρησαι, τοῖς εὐλαβῶς σέ μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις
σου· τὸν Χριστὸν δὲ ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἔλεων
Κόρη ἀπεργάσαι.

Καταβασία. Μυτήριον ξένον ὄρω.

Ἐξ αποστείλαριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως,
τὸν στύλον τῆς εὐσεβείας, τὸν λάμπαντα ἐν ἀθλήσει,
ὥσπερ ἐν ἄστροις Ἥλιος, ὑμνήσωμεν ἐπαξίως· οὗτος
καὶ γὰρ ἐδόξασε, τὸν Κύριον ἐπὶ ξύλου, προτενεχθεὶς
ὡς θυσία.

Προεόρτιον Ὁμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν γενεθλίων ἅπαντα, νῦν
προηγήσωμεν πίστει· ἔρχεται ἡγεὶ γὰρ Χριστὸς ἐν Βη-
θλεὲμ τεχθήσεσθαι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ δεσθῆ-
ναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημμένος, ὁ πρὸ αἰώνων
ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'.

καὶ ψάλλομεν Στίχ. Προτόμικα, ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ἐνδύμα ἐφόρεσας, δικαιοσύνης ὡς γνήσιος, ἱερεὺς
καὶ γὰρ ἅπαντα, σκυτὸν περιέβραξας, ἀρεταῖς παν-
τοίοις, ψυχὴν τε καὶ σῶμα, ἀριερώτας τῷ Θεῷ· ἀγαλ-
λιάσει δὲ ὥσπερ Ὅσιον, φειδρῶς ἀγχαλλιάσθαι σε, ὁ
Ἀθλοθέτης πεποίηκεν, Ἱεράρχα Μακάριε, τῶν Ἀγγέ-
λων ἐράμιλλε.

Βάπτισμα βεβάπτισαι, τοῦ μαρτυρίου πανεύρημε,
καὶ ποτήριον ἔπιες· ὁ σοὶ ἐκεράσατο, Ἰησοῦς ὁ πρῶτος
ἐν τοῖς ἀθλοφόροις, καὶ ἀθλοθέτης ὑψηλός· διὸ στεφάνῳ

δικαίῳ στέφει σε, ἐν δόξῃ δταν ἔρχηται, κρίναι τὸν
κόσμον ὡς δίκαιος, Σεραφεῖμ σὺ γὰρ Ὅσιε, τότε γέρας
ἡτοίμασαι.

Θεοῦ παρὰστάτην σε, ἱερωτύνῃ ἀνέδειξε, μεσιτεύοντα
πλάσματι, καὶ Πλάττη Μακάριε, φέρων ἱεσίας, τὰς
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰ αὐτοῦ, ἔλκων
ἐλέη τοῖς ἀμειψήσασιν· τὸ δὲ λαμπρὸν Μαρτύριον, ὃ
ἐπεισῆλθες, στερεότατα, θυμὰ σε ἀπεργάσατο, καὶ
δεκτὸν ὀλοκάρπωμα.

Κάρα σου τὴν πάνσεπτον, Μάρτυς ὑμνοῦμεν πανέν-
δοξε, ἡ ἰάσεις παρέχειται, ἀρθῶνως ἐκάστοτε, πᾶσι
προσιούσι, καὶ λοιμικὴν νότον, παύει δυνάμει τοῦ
Χριστοῦ, καὶ πάτης θλίψεως ἀπαλλάττεται, ψυχὰς
ἡμῶν καὶ σώματα. Ὅθεν σὲ πιστεὶ γεραίρομεν, Σερα-
φεῖμ ἀξιάγαστε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ χιλιάστιν
εὐθυνοῦντων εὐθυνοῦμενον, ὑμεῖς ὑπάρχετε Μάρτυρες
τροπαιοφόροι· μεθ' ὧν ὁ ἰσχυρὸς ἡμῶν Θεός, Ἰησοῦς ὁ
Κύριος, πανταχοῦ διερχόμενος νικᾷ τὸν Κόσμον, καὶ
τρόπαιον ἵστησι κατὰ τοῦ διαβόλου, θριαμβεύων αὐτοῦ
τὰς μηχανουργίας· οἱ καὶ σὺ Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ
συνταττόμενος, καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν,
εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Σπήλιον εὐτρεπίζου· ἡ ἀμνάς γὰρ ἡγεὶ ἐμβρυον
φέρουσα Χριστόν· φάτνη δὲ ὑποδέχου τὸν τῷ λόγῳ
λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς·
ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν·
καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθινον καὶ σμύρ-
ναν τῷ Βασιλεῖ προτάξατε· ὅτι ὦρθε Κύριος ἐκ Παρ-

θένου Μητρός, δυνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπολυσις.

Δίδεται καὶ ἕγιον Ἐλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἀγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ γ'. καὶ δ'.

Προκείμενον, ἦχος β΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τοῦ Ἀνάγνωσμι.
Κεφ. α'. 8.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς δ' ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ, καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε

ὕγιαινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος, καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἁλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη. Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε. Δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὅσα ἐν Ἑρέτῳ διηκόνησε, βέλτερον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούια. ἦχος β'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.
Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΓ'. 44.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὐρὼν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους σαναγαγούσῃ· ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεϊα, τὰ δὲ σκπρὰ ἔξω ἔβηλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ

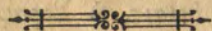
συντελεία τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ, καινὰ καὶ παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς περὶ τὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν.

Κωνωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον.

Τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'.

Ὅσιν τὸν βίον σου διεκπεράσας σοφέ, ποδῆρει κενόσμησαι ἱερωσύνης φαιδρῷ, Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε· ὅθεν δικαιοσύνης τὸν χιτῶνα φορέσας, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημοῦντων σε.

Εἶτα τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Ὁ Κανὼν, Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦσαν διοδιύσας φταί ξηράν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, καὶ σοὶ προσδράμοντα, ἐλευθέρωσον ἀήλητά, ἐμὲ τὸν ἱκέτην σου τῆς τούτων, ἐκδυσωπῷ τυραννίδος ὧ Σεραφεῖμ.

Παθὼν με ἐκύκλωσαν προσβολαί, ὧ Ἱερομάρτυς, καὶ κινδύνων ἐπαγωγαί· λύτρωσαί με τούτων τάχος κράζω, σαῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Νοσοῦντά με πάθεισι χλεποῖς, ὧ Σεραφεῖμ μάρτυς, τῷ φαρμάκῳ σῶν πρεσβειῶν, ἴσται τὸν ἄθλιον νοσούντων, ὁ ἱατρὸς δυσωπῷ ὁ ὀξύτατος.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα τεκοῦσαν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε,
λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων,
ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Προστασίαις σου θεαίαις, ὦ Σεραφεῖμ ρυσαί με, κείμενον ἐν νόσοις καὶ παντοίαις κακώσεσι· καὶ γὰρ σε κέκτημαι μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ὁ θερμῶς τῇ σκέπῃ σου προστρέχων πάντοτε.

Ἰκετεύω σε πόθῳ, τὴν ψυχικὴν κάκωσιν, καὶ τὰς τῆς σαρκὸς ἀσθενείας μου ἐξιάσασθαι· σὺ γὰρ τὸν ἄρραντα, τὰς ἀσθενείας τοῦ κόσμου, Σεραφεῖμ ἐκήρυξας, Χριστὸν φιλάνθρωπον.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ λυπηροῖς πάθεσιν, ὄλον με κακῶς ἀθλοφόρε κατατρυχόμενον, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, σαῖς ἀκοιμήτοις πρεσβείαις, Σεραφεῖμ θεράπευσον ὅπως γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἵτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύναι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοὶ προσιόντας, ὅτι πάντες ἱκετικῶς πρὸς σέ καταφεύγομεν, ὡς μέγιστον Σεραφεῖμ πρὸς Θεὸν ἡμῶν πρέσβυν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰασαί τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν, Τροπάριον, ἦχος β'.

Προστάτης θερμὸς φρουρὸς τε ἀκαταίσχυντος, ὑπάρχων πατήρ, τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε ἐκ ψυχῆς βοῶ-
μέν σοι, Σεραφεῖμ μακάριε τάχυνον, καὶ τῶν κινδύνων
λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ περιπτύσσομένους τὴν θείαν
Κάραν σου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν μου τὸν βόρβορον καὶ κηλίδας πάσας σὺ
εὐωδίασον, θεραπεύσας ταῖς πρὸς Κύριον, ὦ Ἱερομάρ-
τυς ἱκεσίαις σου.

Ἀπολαύοντες πάντοτε, τῶν θαυμάτων μάρτυς τῶν
ἐκ τῆς Κάρας σου, προϊόντων τὸν χαρίσμασιν, ταύτην
στέφαντα μεγαλύνωμεν.

Ἐπὶ κλίνῃς με κείμενον, συμφορῶν παντοίων Σερα-
φεῖμ ἐγειρόν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, τεταρ-
ταῖον Λάζαρον τὸν ἐγείραντα.

Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς
παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ σω-
τήρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον ἡμῶν, τὰς καρδίας θείας χάριτος, ταῖς
πρὸς τὸν Κτίστην ἱκεσίαις σου, τῶν προσιόντων τῇ
Κάρᾳ σου ἀξιάγαστε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς Σεραφεῖμ ταῖς ἱκεσίαις σου, λοιμοῦ
λιμοῦ, παντοίας θλίψεως, καὶ ἀρρωστίας ὅπως πίστει
εὐφημῶμέν σε.

Ἰασαί ψυχῶν καὶ σωμάτων πάθη πάμπολλα, ὦ

Σεραφείμ ἀξιοθαύμαστε, τῶν νῦν προσελθόντων τῇ σεπτῇ σου Κάρᾳ μετὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου θεόθυμπε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἥ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὡδὴ 5'. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Θανάτου, καὶ συμφορῶν ἀπάλλαξον, κοσμικῶν καὶ ἀλγυδόνος παντοίας, ὦ Σεραφείμ τοὺς τῇ θεῷ σου Κάρᾳ, ἐν κατανύξει ψυχῆς προσιόντας νῦν, ἐκ πάσης νόσου χαλεπῆς, καὶ δεινῶν συνεχῶν περιστάσεων.

Ὡς ὄπλον ἐν πειρασμοῖς ἀήττητον, τὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες τὴν θεῖαν, τῶν λυπηρῶν ἐκλυτρουμένα τάχος, καὶ σὲ σωτῆρα καὶ ρύστην ἀκοίμητον, μετὰ Θεὸν ὦ Σεραφείμ, ἐκ ψυχῆς ὀνομάζομεν μέγιστον.

Ἐν κλίνῃ τῶν νοσημάτων πάντοτε, κατακειμένος ὦ Ἱερομάρτυς, ἀντιβόλῳ Σεραφείμ τὴν σεπτὴν σου, μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ ἀντίληψιν· ἀλλ' οἰκτειρόν με συμπαθῶς, καὶ λοιμώδους νοσήματος λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Διάσωσον. Ἐπίβλεψον.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Εἶπε τὸ Κοντάκιον, ἦχος β'.

Προστασία τῶν πιστῶν ἐτοιμότατος, ἰκεσία π

Θεὸν ἀκαταίσχυντος, μὴ παρίδῃς δέξιν τῶν δούλων σου οἰκτρὰν, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς συμπαθῆς, πρὸς ἐξιλέωσιν Θεοῦ, τοῖς πιστῶς περιπτύσσουσι, Κάραν σου τὴν ἁγίαν τὴν πάντιμόν τε καὶ θεῖαν, σὺ γὰρ προστάτης ἡμῶν Σεραφείμ τῶν τιμώντων σε.

Τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ἔδον ἔθνων μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ

ἐκπορεύεται Σεραφεῖμ ἀθλοφόρε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, παρὰ Θεοῦ ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεός, κτλ.

Τὸ Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει καὶ σὺν σπλάχνῳ, κτλ.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὴν ὁργὴν τοῦ Ὑψίστου, εἰς γαλήνην παμμάκαρ σὺ μεταποίησον, πρεσβεία σου τῇ θείᾳ, αὐτὸν καθιλαρύνων, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς βοῶσιν αὐτῷ, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ἐν σταδίῳ τυράννων ἐκέρυξας· Ἄγιε, Χριστὲν τὸν ζωοδότην, ὃ πάντων ὑπερέχου, τῶν ἐν πίστει βοώντων σοι, ἐξ ἀναγκῶν χαλεπῶν ρύται ἡμᾶς Σεραφεῖμ.

Σωμάτων ἰατῆρα, καὶ ψυχῶν σε σωτῆρα πάντες κεκτήμεθα, σοφὲ Ἱερομάρτυς, διάσωσον οὖν πάντας Σεραφεῖμ τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η'. Τὸν βραχίονα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς προσφοιτῶντας τῇ πάνσεπτῳ σου νῦν Κάρᾳ, ἐκ παντοίων λύτρωσαι κινδύνων, νόσου τε παντοίας, σοφὲ Ἱερομάρτυς.

Τῶν πειρασμῶν, τῶν πολυειδῶν λύτρωσαί με, σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην, σὺ τῶν ἀθλοφόρων ὦ Σεραφεῖμ ἡ δόξα.

Τῶν νοσημάτων, σὺ ἱατρεῖα τελεία, ἀνεδείχθης μάρτυς τοῖς ὕμνοισι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἱατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, πρόσδεξαι ἐκ πόθου, ἐκπεπομένην, καὶ πάντα τὸν βόρβορον, τῶν νοσημάτων μου πλύνον, Σεραφεῖμ μέγιστε.

Χαρὰς αἰωνιζούσης, Μάρτυς σὺν Ἀγγέλοις, ἐπαπολαύων νυνὶ διασκέδασον, τὴν ἀθυμίαν τῶν νόσων ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Ἡ σέπτή σου Κάρᾳ, ἱατρεῖον πέλει, Σεραφεῖμ, ἐν αὐτῇ γὰρ προσφεύγοντες, τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἀπολυτρούμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Εἶτα τοῦ Ἀγίου τὰ Μεγαλυνάρια.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἦχος β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν τῶν Ἀγρά-
φων ἀπροσμάχητον βοηθὸν, φύλακα καὶ ρύστην τῶν
ἐπικαλουμένων, τὸν Σεραφεῖμ τὸν θεῖον, ὕμνοις τιμή-
σωμεν.

Δέησιν προσάγαγε τῷ Θεῷ, Σεραφεῖμ τρισμακάρ,
ὕπὲρ ποιμένης τῆς σῆς σοφῆ, τῆς κεκατωμένης ὑπὸ τῶν
ἀσεβούντων, τῶν σὲ μαρτυρησάντων, καὶ ταύτην
λύτρωσαι.

Κάραν σου τὴν θεῖαν ὡς θησαυρὸν, ἀσυλον πλου-
τοῦσα, Θεομήτορος ἡ Μονῇ, ρύεται ποικίλων, νόσων
καὶ πάσης βλάβης. Ταύτη οὖν καυχωμένη, χαίρει
τιμῶσά σε.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα οἱ πιστοί, Κάραν τὴν Ἀγίαν,
τοῦ τρισμακάρος Σεραφεῖμ, τὴν τῶν ὀλεθρίων παντοίων
νοσημάτων, ἐκ τῶν προσερχομένων ὁσμὴν διώκουσαν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὁ Τριάς ἁγία σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας,
τὴν σεβάσμιον Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν, ὑπὸ τῶν
ἀλλοφύλων, τοῦ Σεραφεῖμ τοῦ θεοῦ, τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα δυσώπει τὸν σὸν Υἱόν, ἀξίους γενέσθαι,
βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν

σεβάσμιον Κάραν, τοῦ Σεραφεῖμ τοῦ θεοῦ, τοῦ σοῦ
θεράποντος.

Εἴτα γίνεται Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ πάσης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν
Μονὴν ταύτην, (ἢ τὴν πόλιν, ἢ τὸν οἶκον τοῦτον) καὶ
πᾶσαν πόλιν, καὶ χώραν, κτλ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον (μ').

Ἐπάκουσεν ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις ὡς σύνηθες.

ΤΕΛΟΣ